

Til nr. 2

I § 1 er det i *stk. 1-3* præciseret, at §§ 2-20, § 24 og § 29 kun finder anvendelse på forsikringsmæglere, mens andre erhvervsdrivendes formidling af forsikringer er reguleret af § 31. Om baggrunden herfor henvises til bemærkningerne under nr. 1.

Til nr. 3

Ændringen er en redaktionel konsekvens af forslagens nr. 2.

Til nr. 4

Det præciseres i *stk. 3*, som et nyt punktum, at de registrerede oplysninger i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Forsikringsmæglerregister er offentligt tilgængelige. Da kun forsikringsmæglere, der har fået tilladelse af Finanstilsynet, og som er registrerede i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen må drive virksomhed, er det af stor betydning, at offentligheden har adgang til de registrerede oplysninger. Ved den foreslåede præcisering af, at de registrerede oplysninger er offentligt tilgængelige, bliver forsikringsmæglerlovens bestemmelser om registret i overensstemmelse med de tilsvarende regelsæt gældende for f.eks. statsautoriserede og registrerede revisorer samt ejendomsmæglere, jf. lov nr. 227 af 21. april 1999 om lov om ændring af lov om omsætning af fast ejendom m.m., hvor det præciseres, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens registre over udøvere af en række andre liberale erhverv er offentligt tilgængelige.

Til nr. 5

I lighed med at der i § 31 gælder et skriftlighedskrav om oplysning af provision for så vidt angår andre formidlers salg af forsikringsprodukter, foreslås dette tillige at gælde for forsikringsmægleres eventuelle aflønning fra forsikringsselskaberne.

Til nr. 6

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 7

Ændringen er alene af redaktionel karakter og er en konsekvens af ændringen i § 31, jf. forslagens nr. 8.

Til nr. 8

Bestemmelsen i § 31 har til formål at sikre åbenhed og gennemsigtighed omkring samarbejdsforhold mellem en person eller en virksomhed og et eller flere forsikringsselskaber, idet et sådant samarbejde kan påvirke den pågældende sælgers rådgivning af kunden. Bestemmelsen skal endvidere sikre åbenhed omkring

den aflønning, der i kraft af samarbejdsaftalen tilfalder samarbejdspartneren.

Ved den foreslåede ændring af § 31 flyttes pligten til at oplyse om provision fra *stk. 1* til et nyt *stk. 4*, jf. nedenfor. I *stk. 1* ændres formuleringen »forpligtede sig til« at virke for afsætning til »indgået aftale om« at virke for afsætning, idet den nuværende formulering giver unødigt rum for tvivl. Da indgåelse af en aftale mellem et forsikringsselskab og en person eller virksomhed omfattet af *stk. 1* ikke nødvendigvis indebærer en juridisk »pligt« for personen eller virksomheden til at afsætte forsikringsselskabets produkter, synes det mere dækkende at anvende begrebet »indgået aftale om«.

Endvidere præciseres, at anvendelsesområdet for *stk. 1* er enhver virksomhed, d.v.s. alle virksomheder, der formidler forsikringsprodukter i kraft af en aftale herom. Dette indebærer, at et forsikringsselskab, der formidler andre forsikringsselskabers produkter, er omfattet af *stk. 1*, hvorimod forsikringsselskabets salg af egne produkter ikke omfattes. Bestemmelsen præciserer samtidig, at pligten til oplysning om samarbejdsforholdet ikke påhviler de ansatte, der fra et forretningslokale sælger forsikringsprodukter. Ved bevarelse af ordet »henvendelse« i *stk. 1* præciseres, at pligten hverken omfatter f.eks. ansatte i et forsikringsselskab eller de ansatte hos f.eks. en Radio/TV-forhandler. I begge situationer er det den ansættende virksomhed, der har pligt til at oplyse om samarbejdsforholdet, jf. *stk. 2*.

Skiltningspligten gælder ikke alene for den erhvervsdrivende, der udøver virksomhed fra et forretningslokale, men også i forhold til erhvervsudøvelse over internettet, hvor eventuelle tilknytningsforhold til bestemte forsikringsselskaber skal fremgå af den erhvervsdrivendes hjemmeside.

Det følger af *stk. 2*, at skiltningspligten om samarbejdsforholdet påhviler den, der »udøver virksomhed« i det pågældende forretningslokale. Er der således mange sælgere, »udøver« disse ikke virksomhed, idet de blot er stillingsfuldmægtige for ejeren, hvem pligten påhviler. Det er i denne forbindelse uden betydning, om der er tale om en person med en personligt ejet virksomhed eller om et selskab.

I *stk. 3* præciseres forsikringsselskabets pligt til at forsyne eget salgspersonale, der virker uden for et selskabets forretningslokaler med et legitimationsbevis om tilknytningsforholdet. Pligten påhviler selskabet, der i overensstemmelse med almindelige obligationsretlige regler hæfter for den ansattes fejl og undladelser, for eksempel undladelse af uopfordret at vise legitimationsbevis.